

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010089
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8823010089.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní poškodeného C. D. proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/15/2023 zo dňa 07.12.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody, ktorým bol podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodený C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, okr. F. G. E. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaným:

- A. B., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., trvale bytom E. XX, okr. F. G. E.,
- H. B., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., trvale bytom E. XX, okr. F. G. E.,
- D. F., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., trvale bytom E. XXX, okr. F. G. E.,
- I. J., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom E. XX, okr. F. G. E.,

u k l a d á:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku **p o v i n n o s ť** spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému C. D., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., bytom E. XXX, okr. F. G. E. škodu vo výške 4.412,45 eur /štyritisíc štyristodvanásť eur a štyridsaťpäť eurocentov/.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., trvale bytom E. XX, okr. F. G. E., H. B., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., trvale bytom E. XX, okr. F. G. E., D. F., nar. XX.XX.XXXX vo F. G. E., trvale bytom E. XXX, okr. F. G. E. a I. J., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom E. XX, okr. F. G. E., za vinných z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 18.04.2022 v čase okolo 15:15 hod. v priestoroch slúžiacich na konzumáciu v pohostinstve T-ečko vo obci Tovarné, okr. Vranov nad Topľou, počas prevádzkových hodín, spoločne so A. B. a H. B. po predchádzajúcich slovných nezhodách fyzicky napadli C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, okr. F. G. E. a to tak, že ho viackrát udierali päťami do oblasti hlavy, na čo spadol na zem a na zemi do neho niekoľkokrát kopali, kde takto spoločne spôsobili C. D. stredne ťažké poranenia a to pomliaždenie hlavy v temenno-spánkovej oblasti vpravo, otras mozgu I. stupňa a zlomeninu nosových kostí bez posunu s pomliaždením nosa s dobou liečenia vrátane všeobecne odporúčanej doby PN v trvaní do 42 dní.

Za to okresný súd obžalovanému A. B. podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- eur. Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona určil, že peňažný trest zaplatí v piatich mesačných splátkach po 100,- eur splatných do 25. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Obžalovanému H. B. uložil okresný súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- eur. Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona určil, že peňažný trest zaplatí v piatich mesačných splátkach po 100,- eur splatných do 25. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Obžalovanému D. F. okresný súd uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- eur. Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona určil, že peňažný trest zaplatí v piatich mesačných splátkach po 100,- eur splatných do 25. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Obžalovanému I. J. okresný súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- eur. Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona určil, že peňažný trest zaplatí v piatich mesačných splátkach po 100,- eur splatných do 25. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd odkázal poškodených DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, Sociálnu poisťovňu so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava a poškodeného C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, okr. F. G. E., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, avšak len čo do výroku o náhrade škody, podal priamo do zápisnice odvolanie poškodený C. D., ktoré následne prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu písomne odôvodnil tým, že nález Ústavného súdu SR, na ktorý poukazoval okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súvislosti s výrokom o náhrade škody, je vo vzťahu k nemu, ako k poškodenému, irelevantný, pretože tento jednak posudzuje primeranosť regresnej náhrady poisťovníam za vyplatené poisťné plnenia a nie náhradu ujmy priamo obeť trestného činu a jednak v danom prípade u obžalovaných nemôže ísť o ich ekonomickú likvidáciu, keďže okresný súd dospel k záveru, že všetci obžalovaní majú nadštandardné príjmy a sú ekonomicky schopní bez problémov zaplatiť spolu peňažný trest v sume 2.000,- eur, pričom práve peňažný trest uprednostnili vo svojich výpovediach samotní obžalovaní pred akýmkoľvek iným alternatívnym trestom, napr. trestom povinnej práce alebo podmienene odloženým trestom odňatia slobody. Obžalovaní sami navrhovali uloženie peňažného trestu za spáchaný skutok, pričom ani vo vyjadreniach k otázkam, prečo mu doposiaľ nenahradili ani časť škody, žiadny z obžalovaných neuviedol, že by to bolo z dôvodu finančnej tiesne

alebo nedostatku finančných prostriedkov. Je evidentné, že obžalovaní netrpia finančnou alebo hmotnou núdzou a preto poukazovanie na ich ekonomickú likvidáciu pri ním uplatnenom nároku na bolesťné v sume 1.332,10 eur a náhrady straty na zárobku v sume 3.080,35 eur, na ktoré by boli zaviazaní všetci obžalovaní spoločne, nie je podľa odvolateľa na mieste. K prvému argumentu okresného súdu ohľadom údajnej potreby ďalšieho dokazovania vo vzťahu k výške bolesťného a námietkam, že navštevoval pohostinské zariadenie po predmetnom skutku, odvolateľ uviedol, že sa jedná o pochybenie a nesprávny záver okresného súdu. Jeho splnomocnenec už v záverečnej reči poukazyval na to, že výška bolesťného v sume 1.332,10 eur v tomto trestnom konaní bola jednoznačne a nespochybniteľne preukázaná znaleckým dokazovaním, a to znaleckým posudkom znalca B. L. L., L., č. 76/2022. Proti tomuto posudku nebola zo strany obhajoby predložená žiadna relevantná námietka. Pokiaľ obhajoba chcela napadnúť tento posudok, mala tak možnosť v priebehu trestného konania predložením iného posudku, príp. odborného vyjadrenia, avšak žiadny takýto dôkaz obžalovaní, ani obhajoba nepredložili. Námietky obžalovaných a obhajoby nie sú dokonca ani vo vecnej rovine, neuviedli žiadne konkrétne chyby alebo nedostatky v znaleckom posudku B. L. L., L., ale poukazujú iba na to, že navštívil pohostinské zariadenie po predmetnom skutku. Daná skutočnosť nemá žiadny vplyv na zákonne určenú výšku bolesťného znaleckým posudkom, ktorá bola určená po spáchaní skutku, na základe bodového ohodnotenia jednotlivých poškodených orgánov bez akéhokoľvek dodatočného navyšovania v dôsledku nejakej komplikovanej liečby, ktorá by mohla mať prípadne pôvod aj v nedodržiavaní liečebného režimu. Odvolateľ má za to, že námietky obžalovaných a obhajoby sú iba neodborné, účelové a neurčité tvrdenia a vo vzťahu k vypracovanému znaleckému posudku irelevantné. Odvolateľ je toho názoru, že predmetný znalecký posudok nebol žiadnym relevantným spôsobom spochybnený, alebo napadnutý a okresný súd nemal žiadny dôvod nepriznať poškodenému náhradu škody za ujmu na zdraví - bolesťné tak, ako bolo určené znalcom a uplatnené zákonným spôsobom poškodeným. Po citácii ustanovení § 46 ods. 1 Tr. poriadku a § 287 ods. 1 Tr. poriadku, odvolateľ ďalej dôvodil tým, že k nároku na náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti, ktorý si tiež uplatnil riadne a včas, okresný súd žiadnym spôsobom nevyjadril neodôvodnil nepriznanie aj tohto uplatneného nároku. Odvolateľ poukázal na to, že ako poškodený si zákonným spôsobom uplatnil nárok na náhradu za stratu na príjme spočívajúci v rozdieli medzi zvyčajným príjmom a príjmom obdržaným počas práceneschopnosti, na ktorý má podľa Občianskeho zákonníka nárok, pričom tento nárok nebol žiadnym relevantným spôsobom namietaný. Má za to, že aj tento nárok mu mal byť priznaný v zmysle § 287 ods. 1 Tr. poriadku. Zároveň poukázal aj na to, že pokiaľ by okresný súd dospel k pochybnostiam ohľadom nejakej časti uplatneného nároku, tak v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku mu mal priznať náhradu škody v časti, v ktorej tento nárok nebol relevantne spochybnený. Na základe uvedeného je, podľa odvolateľa, zrejme, že svoj nárok na náhradu škody voči obžalovaným uplatnil zákonným spôsobom a tento bol dostatočne preukázaný, pričom tento nárok nebol žiadnym relevantným spôsobom spochybnený a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku, ktorým bol ako poškodený odkázaný na civilný proces zrušil a priznal mu uplatnené nároky na náhradu škody a uložil obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť mu ním uplatnenú škodu.

Obžalovaný D. F. sa prostredníctvom svojho obhajcu písomne vyjadril k odvolaniu poškodeného C. D., kde uviedol, že už v prípravnom konaní poukazyval na to, že poškodený C. D. nemohol utrpieť zranenia uvádzané v znaleckom posudku B. L. L., L., pretože sám poškodený vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že po napadnutí, resp. skončení napadnutia, sa išiel umyť na záchod, lebo bol celý od krvi a vrátil sa dnu pre tričko a potom vyšiel vonku. Uvedená skutočnosť bola preukázaná aj kamerovým záznamom z miesta konfliktu, na ktorom je zaznamenané konanie poškodeného. Ak by bol poškodený utrpel zranenia uvádzané v odôvodnení obžaloby a v znaleckom posudku, nebol by spôsobilý vykonať tieto úkony. K údajnému otrasu mozgu I. stupňa, ktorý mal poškodený utrpieť, obžalovaný poukázal na to, že k uvedenému záveru dospel znalec na základe subjektívnych vyjadrení poškodeného, bez akýchkoľvek odborných záverov potvrdených objektívnymi nálezmi. Z konania poškodeného počas liečby, kedy sa poškodený snažil o hospitalizáciu na internom oddelení nemocnice, pričom sa sťažoval na údajne bolesti hlavy, možno, podľa obžalovaného, dospieť k záveru, že poškodený v snahe dosiahnuť finančné odškodnenie od obžalovaných fabuloval svoje vyjadrenia týkajúce sa otrasu mozgu. Poškodený sa už po napadnutí vyjadroval k tomu, že mu budú obžalovaní platiť a jeho nasledujúce konanie smerovalo práve k dosiahnutiu čo najvyššieho finančného odškodnenia. V dôsledku poranení, ktoré mal poškodený utrpieť, nebol žiadnym spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života, nebol odkázaný na pomoc inej osoby a všetky činnosti týkajúce sa každodenného života si mohol zabezpečovať sám. Dokonca počas práceneschopnosti navštevoval aj pohostinstvo. V prípravnom konaní navrhol doplnenie znaleckého posudku a zodpovedanie konkrétnych otázok znalca z odboru zdravotníctva a

bolo navrhované doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne na skutočnosť, že poškodený navštevoval pohostinstvo počas práceneschopnosti. Nedôvodným zamietnutím predložených návrhov na doplnenie dokazovania bez zdôvodnenia došlo, podľa názoru obžalovaného, k porušeniu práva na obhajobu. S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby krajský súd odvolaním napadnutý rozsudok v časti výroku o odkázaní poškodeného C. D. s nárokom na náhradu škody na civilný proces potvrdil.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že vychádzajúc z ustanovenia § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku je poškodený oprávnený podať odvolanie len čo do výroku o náhrade škody, krajský súd ani nebol oprávnený preskúmať, či v danom prípade existujú také chyby týkajúce sa aj ďalších výrokov napadnutého rozsudku, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o náhrade škody a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie poškodeného C. D. je dôvodné.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil nasledovné skutočnosti.

Obžalovaní A. B., H. B., D. F. a I. J., na hlavnom pojednávaní učinili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že sú vinní, a následne kladne odpovedali na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie všetkých obžalovaných o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonali, vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Vo vzťahu k výroku o náhrade škody vykonal okresný súd dokazovanie prečítaním znaleckého posudku B. L., L. vypracovaného v rámci prípravného konania. Okresný súd následne na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaných vinnými zo spáchania žalovaných trestných činov, za čo im uložil peňažné tresty vo výške 500,- eur a poškodené strany s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Výrok o náhrade škody, ktorým odkázal poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces, okresný súd odôvodnil tak, že poškodení si v prípravnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody, a keďže o tejto škode je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, okrem iného, aj výsluchom svedkov, ktorí by, podľa tvrdenia obžalovaného D. F., mohli potvrdiť informácie, ktorými disponujú obžalovaní, a síce, že poškodený C. D. počas maródky chodil do krčmy piť, pričom uvedené by presahovalo potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, poukazujúc pritom aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 377/2018 zo dňa 31.01.2019, ako aj na skutočnosti vyplývajúce z výpovedí obžalovaných, pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody.

Podľa § 288 ods. 1, veta prvá Tr. poriadku, súd odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Pokiaľ ide o samotný výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému C. D., je potrebné uviesť, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody sa dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona. Situácia predpokladaná citovaným ustanovením § 288 ods. 1, veta prvá Tr. poriadku, teda pokiaľ ide o škodu z titulu bolestného a straty na zárobku, nenastala, a preto podľa názoru krajského súdu ani nebol dôvod, aby okresný súd o nároku na náhradu škody poškodeného v tejto časti rozhodol tak, že ho odkázal s jeho nárokom na civilné konanie

Krajský súd pripomína, že význam adhézneho konania spočíva v tom, že umožňuje poškodenému, aby bol súčasne s trestným stíhaním obžalovaného objasnený jeho nárok na náhradu škody, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom.

O nároku na náhradu škody rozhoduje súd na hlavnom pojednávaní, len ak sú súčasne splnené podmienky a to, že nárok na náhradu škody bol v trestnom konaní včas a riadne uplatnený, že súd

po otvorení hlavného pojednávania nerozhodol o tom, že nepripúšťa určitú osobu ako poškodeného v trestnom konaní, prípadne že poškodený sa nevzdal svojich procesných práv, ktoré mu Trestný poriadok ako poškodenému priznáva.

Súd prizná celkom alebo čiastočne nárok na náhradu škody, ak je nárok, aj jeho výška odôvodnené výsledkami hlavného pojednávania, inak súd odkáže poškodeného s uplatneným nárokom alebo s jeho časťou na civilný proces. Urobí tak, ak nie je podklad pre vyslovenie povinnosti obžalovaného k náhrade škody, alebo by rozhodnutie o takej povinnosti vyžadovalo ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a podstatne by ho predĺžilo.

Ak súd rozhodol odsudzujúcim rozsudkom, súčasne, ak škoda bola spôsobená v príčinnej súvislosti so skutkom, teda s trestným činom, z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného, pričom v trestnom konaní bola dostatočne preukázaná výška nároku na náhradu škody, aj zodpovednosti obžalovaného za škodu, pričom tu nie je iná zákonná prekážka, ktorá bráni rozhodnutiu o uplatnenom nároku na náhradu škody, je súd povinný rozhodnúť o uplatnenom nároku spolu s výrokom o vine a nesmie zbytočne poškodeného s uplatneným nárokom odkazovať na civilný proces.

V prípade spôsobenia škody na zdraví sa v adhéznom konaní odškodňujú nároky vyplývajúce z bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, prípadne preukázaná strata na zárobku.

Je teda plne dôvodná odvolacia námietka poškodeného C. D., že z vykonaného dokazovania a z vykonaného hlavného pojednávania vyplynuli podklady na vyslovenie povinnosti obžalovaných nahradiť spôsobenú škodu.

Odvolací súd zistil, že poškodený C. D. si v prípravnom konaní pri svojom výsluchu uplatnil nárok na náhradu škody, keď žiadal nahradiť škodu titulom bolestného a straty na zárobku, pričom doložil aj potrebné listinné dôkazy. Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 30.01.2023 poškodený C. D., prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhol, aby okresný súd uložil obžalovaným povinnosť nahradiť spôsobenú škodu tak, ako si ju uplatnil, s poukazom na predložené listinné dôkazy a na svojom návrhu zotrval aj na hlavnom pojednávaní, kde opakovane uplatnil svoj nárok v rovnakej výške z obdobného titulu.

Krajský súd z predloženého spisového materiálu zistil, že v konaní pred súdom bol vykonaný dôkaz, a to oboznámenie písomného znaleckého posudku B. L. L., L., č. 76/2022, z ktorého vyplýva, že bodové hodnotenie zranení poškodeného je 55 bodov a peňažné vyjadrenie zranenia vyjadruje sumu 1.332,10 eur.

Okresný súd zákonným spôsobom oboznámil poškodeným predložené listinné dôkazy v prípravnom konaní dňa 09.11.2022, ktoré sa týkali uplatneného nároku na náhradu škody, a to straty na zárobku vo výške 3.080,35 eur, prílohou podania bola výplatná páska za rozhodné obdobie, potvrdenie o príjme, potvrdenie zamestnávateľa o výške vyplatených cestovných náhrad a potvrdenie Sociálnej poisťovne o vyplatených nemocenských dávkach.

Je potrebné prisvedčiť aj odvolacej námietke poškodeného, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 377/2018, ktorým argumentoval okresný súd, posudzuje primeranosť regresnej náhrady poisťovniam za vyplatené poisťné plnenia a nie náhradu ujmy priamo obeť trestného činu.

Krajský súd konštatuje, a to aj vo vzťahu k argumentácii obžalovaného D. F., plynúcu z vyjadrenia k odvolaniu poškodeného, že okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaných v zmysle skutkového stavu tak, ako je uvedený v obžalobe a tiež konštatuje, že okresný súd mal k dispozícii všetky podklady umožňujúce mu o nároku poškodeného rozhodnúť a pre takéto rozhodnutie už nebolo potrebné žiadne ďalšie dokazovanie vykonať v časti týkajúcej sa bolestného a straty na zárobku. Tieto skutočnosti, ako aj skutkové okolnosti týkajúce sa náhrady škody, teda prevzal prvostupňový súd prijatím vyhlásenia ako skutkové okolnosti, o ktorých nie sú pochybnosti a preto bolo povinnosťou prvostupňového súdu v naznačenom smere zaviazat' poškodených k nároku na náhradu škody tak, ako boli uplatnené v prípravnom konaní, ako i v konaní pred okresným súdom.

K argumentácii okresného súdu, že dôvodom na odkázanie poškodeného C. D. s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces bola aj skutočnosť, že poškodený mal počas práceneschopnosti navštevovať pohostinské zariadenia, krajský súd uvádza, že tieto skutočnosti vychádzali len z tvrdenia obžalovaných, pričom tieto neboli nejakým spôsobom pred okresným súdom objektivizované.

Obžalovaní vyhlásením viny zo skutku, ktorý jasne definoval nárok poškodeného na náhradu škody, uznali i nárok poškodeného, ktorý bol navyše riadne preukázaný. Nebol žiaden dôvod na odkázanie poškodeného C. D. na civilný proces, pretože nebolo potrebné vykonávať žiadne ďalšie dôkazy než tie, ktoré boli súčasťou vyšetrovacieho spisu.

Krajský súd dospel k záveru, že výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému C. D., bol v rozpore so zákonom, predovšetkým s § 287 ods. 1 Tr. poriadku, z ktorého vyplýva, že ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1 Tr. poriadku, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Ako už bolo vyššie uvedené, poškodený si svoj nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnil. Odvolanie poškodeného C. D. tak bolo plne opodstatnené, preto krajskému súd nezostávalo nič iné, len toto pochybenie okresného súdu napraviť a o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody rozhodnúť.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku neboli predmetom revízie odvolacím súdom, pretože neboli napadnuté odvolaním.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.